74/1946 Sb.
Ústavní zákon

ze dne 12. dubna 1946

O udělení státního občanství krajanům vracejícím se do vlasti.

Vyhlášeno dne 29. dubna 1946, datum poslední novelizace 1. ledna 1950

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto ústavním zákoně:

§ 1.

(1) Čechům a Slovákům, kteří jsou občany cizího státu nebo bezdomovci a kteří se přistěhovali nebo přistěhují na území Československé republiky na podkladě československé úřední přesidlovací akce, udělí se československé státní občanství, požádají-li o ně do 31. prosince 1950 a nebudou-li tomu brániti důvody veřejného zájmu zvláštního zřetele hodné. O žádosti rozhodne ministerstvo vnitra. Až do vyřízení takové žádosti považuje se žadatel za československého státního občana, vydalo-li mu ministerstvo vnitra osvědčení o správně podané žádosti.

(2) Nerozvedené manželky a nezletilé děti nabývají státního občanství spolu s manželem, otcem, nemanželskou nebo ovdovělou matkou, jsou-li do žádosti jejich pojaty a ministerstvo vnitra je z nabytí nevyloučí z důvodu uvedeného v odstavci 1. Ustanovení odstavce 1 poslední věty se vztahuje i na ně.

(3) O výkonu slibu věrnosti Československé republice platí všeobecné předpisy.

(4) Nabyla-li některá osoba podle tohoto zákona československého státního občanství, aniž nabyla i domovského práva v některé obci Československé republiky, nabude domovského práva v obci, v níž se po příchodu na území Československé republiky jako v řádném bydlišti usadí.

(5) Ministerstvo vnitra může vyhláškou v Úředním listě přenésti svou působnost podle tohoto zákona na jiné orgány veřejné správy.

§ 2.

(1) Čechům, Slovákům a příslušníkům jiných slovanských národů, kteří jsou občany cizího státu nebo bezdomovci, kteří se přistěhovali nebo přistěhují na území Československé republiky po osvobození tohoto území od nepřátelské okupace a u nichž jsou jinak splněny předpoklady § 1, může býti uděleno československé státní občanství, požádají-li o ně do 31. prosince 1950 a osvědčí-li, že nebyli nikdy trestáni pro těžký delikt, spáchaný z pohnutek nízkých nebo nečestných, neprohřešili se proti zájmům republiky Československé a jejím vůdčím

zásadám a nepřipadnou na obtíž veřejné dobročinnosti. O žádosti rozhodne ministerstvo vnitra podle volné úvahy. Až do vyřízení takové žádosti považuje se žadatel za československého státního občana, vydalo-li mu ministerstvo vnitra osvědčení o správně podané žádosti.

(2) Ustanovení § 1, odst. 2 až 5 platí obdobně i tu.

§ 3.

Písemnosti a úřední vyhotovení k provedení tohoto zákona jsou osvobozeny od poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních.

§ 4.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.
Fierlinger v. r.
Nosek v. r.